

بەھو كۆيەرە رىيانەدا كە دەروى تىز تىبەرە! چونكە كۆيەرە دەچنەو سەر شەقامەرى و شەقامەرىش بەرەو مەوقف دەكشەن.

بەرەبەيانىك، بۆجادوو سەفەر، سواری نەسپى نەندىشە دەبم كە چارەوئىيەكى * تاقانەو رندە. بۆ تىركردنى خۆم بەدالانى فېچەنەفاجى رەوان و زەماندا سەر بە خەزىنەى ھەبوون دادەكەم. ھەوسار و سازو بەرگى نەسپم زىركەتە. يالەكەى ناوئىشىمى خاوە. سەمى بىرەسكە پىرژىنە و كۆنى تەنكى¹ ناگررېژە و بە ھەر تەكەتەكى وەپنىش تىرفەدەكەوئ، بە دىواری گلىنى دىركاوى، تەلانى شاخ و شەقامەرىي تەمگرتووى مانگدا، يەكسان و بە سانىي تىدەپەرى. سواریكەى نەو نەسپە منم: پىرچ و نەگرىجەم²* دىز و ئالۆزە، چاوەئىلم ياقوتىي تىرفەدارە، زىرەكەى قايەم لەبەر داىە، خەنجەرەكەم بە كەمەرەوئە و بزەيەكى فېلبازانەم لەسەر لىو. بەو خەنجەرەم دىكارم ھەژدەبەھەكى ھەوت سەر لە خۆئى چەوئى دا نوقم كەم و دىوئىكە ھەوت شاخ بەسەر ھەسپى چەموشەو دەو لەت كەم . نەسپم توندەرەو و بەھوشە، چونكە نەسپى سەفەرى جادووئى، خەيالە.

گەرنام لە جادەوئى تىشكەناژن كەردووى مانگەو دەست پىكرد. نەسپم لە بارەگەى گزنگ، بەسەر دەمارەكانى دا كە لە نەلماس بوون بە نەرمىي كۆوروى * پەرى تاوس كە بەسەر بەردى مەرەمەردا پخوشى، تىدەپەرى. نەم بەرەو نەو بەرى شەقامەرى بە دەو رىز سەروى بەناز كە تاجى سەريان لە ناسمان دەسو تەنرابوون. بە كۆنە كەو و بىزنگى * رەنگ كەسكى تۆخىاندا نالەھى زىرەنى مانگ رەكش دەكرا. رەنگى ناسق ھەلدەبەزكا و تىشكى پىشقەرەوئى رۆژ رەنگىكەى نەدەدە بەسەردادەكەشە. ھەزاران مەلى ناوبز * كە دەنووكىان لە زومورود و چاويان ناقيقى رەنگ بوون بەسەر لكى نەو سەروەئە بەنازەو دەچرىن. ھەر كە بەلىان خاوكش دەكرد مروارەبىيان بەسەر نەرددا دەبىزت. وىرەوئىر و زنازنايان لەتروپكى ھاناھانگىي دا بوو. نەوایان لە سەرودى پوخت و ھاو ناھەنگى مووزىكەرەن دەچوو كە بۆپىرۆزبايى لەدايك بوونى رۆزى نافرینەر دەكەونە وىرەوئىر. لەپىشاوپىشى ھەسپە تىزەرەو كەمدا چۆكەى گچكە و گالتەچىي كە چاويان تىزى لە خۆشەوئىستىي بوو بە رىشى دىزۆوكەيانەو سەمايان دەكرد و بى شەرمانە لىنگەو قوچ بايان دەدا. جاروبار بە شەرمەو و جار بە قاقاى بىشەرمەمانەيانەو سەرنجيان رادەكەشەم.

شەقامەرىي نەفسانە، شەقامەرىي نارامىي، شەقامەرىيەك كە ھەلمەكى خۆلەمىشىي لە نەردەكەى رادەبوو، لەزىر ناسمانى لاچوەردى رەنگدا، بلاودەبوو و پەيكەرى قەترانىي شەو دەتوایەو. نىستە جىھانەكەم لە پىشە و من لە ھىماكانى سەروشتدا سەفەرىكى دەور و دىزىم لەبەرە و گىانم لەو پىرستشگا بى لەنگەرگەيەدا دەپالئوم و نەو ھەموو دەردە كەونەى كە شەو رۆژ نازارم دەدەن سوكنابىيان پى دىنم. نەوئەش دىدارى رۆلەيەكە لە نافرینەرانى خۆى، سوپاسوئىزىي و پارانەوئى زىارەتگەرىكى پەرسنگەى ھەرمانە.

شەبەقەك لەو سەفەرە خەيالوئىيە كەوتە دىم و قاقا پىكەنم . نەستىرەى ناھىدەم دى كە لە قوتكەى كۆسارەو سۆلەسۆلى بوو و بەخىزەتەنى كەردم. ناسكۆلەى فرە لە و دىوئى تەپۆلكەيەك بەرەو لام رەوئىن و ھاوھەنگاوى نەسپەكەم ماوھەك رابانكرد و دەمەك دواتر گەرانەو. لىيان رەوانم، لە نىگەى پىرلەشادمانىيان رەزامەندىي دەدرەوشا. شەكە گىا بە كەننى بۆندارىانەو دەپشكوتن، جۆبار بە تۆقلەى بۆرىبىيانەو رايان دەكرد و كۆلكە زىرەنى ناسمان، وئەى دەخستە سەر گومبەزىي بۆرىبىي نەوان. نەو دەمەنى بەرىكردنى زىارەتگەرىك بوو كە بۆ خۆتواندەو، خۆناسىنەو و سەيرو سلوك دەچوو، تا لەوسەفەرە سەپەرە خەرمانىك نامۆزگارىي بە دىارىي بۆ كەسەئىل تىر بىنئەو.

كۆپىر خۆم لەناستى كۆئىكە بەدى كەرد. كۆسارىكى سەركش بوو. نىوچاوانى لە ھەوئىكى ناسكى نەرخەوانىي رەنگ دەسوو. لە كەمبەرەو دا نەشكەوتىك زارى داچىرەبوو كە لە باوئىشكى ھەتاھەتايى غولئىك دەچوو. ھەوسارى نەسپەكەم بە پىچكىكى پىرگولەو بەستەو. روم كەردە نەشكەوتەكە تا بزانم لەو پەناگەيەدا چ تىشى سەيرو سەمەرە چاوەرەي بىنەرن.

دواتر سەفەرى خۆم لەو نەشكەوتەو دەست پىكرد: بە تۆئ تۆئى نارنجىي رەنگەو، رازاوە بە تالى زىرەن، تىزى لە چلوورەى * نەستىرەنشان كە لە نوورى رەنگ گۆگردىي دا دەدرەوشا و لە زىر تىرفەى بىر روى نەو نوورەدا شاپەرەئى چەشنى بىوور و چەكەكەئى چاوەئىل ياقىقى بىگەرد، فرەفرى باليان بوو، گرىك بەرەنگى خۆئى لە تەختى بنى نەشكەوتەدا، مېچى دوكە لاوئى رووناك دەكرد.

1 - كۆنى تەنكى: لوت، كەپ، دىن، بىنقىل، كەپ، ف: سو راخ بىنى.

2- بەفرەكە: تىز تىبەر، توندەرەو، بەلەز

3- كەو: بىزنگى كۆن ھەراو بۆ دابىزنتى چەو گۆلە گەنمى قەلت و بىر نەكراو دەبى.

4- چارەوئ؛ ولاغى سواریي. نەسق، ھەسپ، . ف. مەرك

5- تىزى پىر،

6 - رند: جوان، بەدەو،

7- كۆوروى: موى نەرمى زىرەوئى پەز، كورك. ە. ب. بە يارمەتى ماموستاد ھەژار موکورىانىي

8- نەگرىجە: بسك، زولف

کانیاوهیلی رهنگاورهنگ وهکو کوورهی کیمیا گهران چهشنی شامهجهلئی سهرا ناگری جادوو گهران له گهرمایهکی نه دیاردا، قولتی دهدا. لهو شوینه مجری قورس و گرانی زنجیر کراوی ژهنگار لئ نیشتووم لهگه ل دهنگی بی حساساتهوهی قولینگان بهدی کرد. گوته نیی: گوپیشکنان لهو قولایی بهدا گوپره میریکیان هله ده کولیی و له سامانیکی بزربوو دهگهران.

کتوپر زهوی لیک پساو ده می کرده وه. جنوکه یهکی شینی چاوهیل بوقیی شاخ بلور، له ناخی نهرده درپه ری و گوئی:

- من قاروونی جادوو گهرم. له ته پۆلکه ی نهلماس درپه ریوم. له ناوکی گۆی زهوی دا وهکو پیژیکیی * نیو پزدانی داک، کوخیکی لهگه وه هرچیکراوم هه یه. سهرا چاوهی چینه زیرینه کان له وحانده یه و من ههر بهو سانیی به که میکاییل له ههراوی ناسمانی نۆهم دا سوپایی دهکا، له توپژگه لی گرانی زهوی دا مهله ده کهم و به تیسره واندنی ههر قولینگیکی پشکنه ران به ته به فیک سهنگی زهنگین و بوهادار پاداشتیان ده ده مه وه. چونکه من تیکوشه رانی گیان چیری نه به زم خووش دهوین. واهیه له توئی کتیپی توژو خو لگرتووی سحر بازان دا، خو وده شیزیم و به کووروی په ریکی سحر اووی بانی سیمرغ که پۆی پشکنه رانی به ردی فهلسه فه ده خورنیم، به جو ریک که به پرمین و دهنگی به فهوی پزمینیانه وه له خو راده بن و شه مدانی زیرین سه ره و نخوون ده بی. لهو کاته وهکی بایهکی رئ ونکردو به په نجره دا شوپرده به وه.

دوا به پیکه نی و چاوهیلی که وهکی چاوی کونده بوو دره وشا و له نووکی قامکه کانی به وه له عل بارین وله تارمایی چلور هکاندا بزربوو.

گهشت و گوزاری خو م دریزه پیدایا. تا گه یه شتمه دالانیکی تاریکی چاوهروانی نا هو میدیی پر له دوو که لئ رژد و خنکینهر. لهشی ماران له به ده نم هالان و وزهوزی می شه ههنگان گوئیان پرکردم. به نانی شک و چنگه کوته خزامه نیو لهو کاریزه ره شه وه. بیهوشیی مهرگ چه نه گه ی وه له ره خستبووم. پیم و ابو لهو ته نگه به ره تاریکه، ریگه یه کم به ره و ناسمانی پیروژه یی رهنگ بو نادوژر تیه وه. کتوپر روچنه یه که وهکو ته به قی خو ر دره وشا. منیش لهو کاته دا که بو نه مانی به جاری خو م له ده سکنا بوو، سینه کیش خو م گه یاندئ. بهو پییه له داوینی کوساریکدا خو م بیی که ده یروانی به چیمه نیکی ههراوی نه شه بزوین.

ناسمانی نیره وهکو نیگای زاروکان، بی گوناح و چهشنی چاوی گراوی، ناوی رهنگی بیگهره بوو، قول و بی پایان و تیشکی روژ رو ناکی کردبوو. لهو سروه یه که به نه رمیی ده شنی، نامیته ی بونی خو شیی خودایی بوو. سروه گو له قاسیده ی به هه وادا ده رتاند و هه لاله ی نه که ویی به داوینی کوساره ده له راند. چیمه نیکی گو لگو لیی، نسی روشنی سهوز و خالکو تانی گو لگوکی خو پرسک و ناوی پاقژی نه سستیرو رهنگی ناسمان، تیکه ل ده بوون و گهردوونی هه تاهه تایی له ناوینه ی خاموشی خو ی دا راوده کرد.

هنوکه رزگاری به! خوشیی جوانیی، له دوی نیشی دزیویی، شیرینی ژیان دوی خو قی نه مان!
نه سپی زینکراوی نه ندیشه م له ژیر گره به ردیکی بزوین ده چه ری و غوللور ده ی حیلاند. خو م له مانی زین هاویش و به پرتاو گه یه شتمه کانیاوی ژیر پیره داربوژیک. ناوی کانیاو چه شنی بلووری توواوه بوو به سه ر تاشه به ردی خزو کدا ده خلیسکا و له گه ل نه شه رفیه لی خو ره تاو له ناخی خو ی دا یاری دکرد. من له ناوی نهو نه سستیره مه نده دا که وتمه مهله و له گه ل ماسیی رهنگاورهنگ و په ره گوئی ناسک و تورت، لهشی خو م به تریفه ی دلوقاتی خو ر نیشک کرده وه. بهری داری هه نچیرو هه رمیم خو اردن. له نوینی سهوزه لانی بو نخوش دا رازام. لهو ده مه ساته دا نازانم، خه ویو یان و شیاریی، فریشه ته یه کم دئ که به بانی زیوینی و نیوه تاجیکی له مرواری به سه ره وه، له گوئی ناگرینی بانتر له گهردوونی پیروژه رهنگی پرشکو داده به زی. و ته نیی: په ری خو شه ویستی بوو که بو ده میک حساسه وه له سه ر نهو سهوزه لانه ده نیشت. رهنگه نهو دیمنه سهیره هه یکه لئیی خوایی نه بووین، رهنگه جوانیی نه فسونکاری سروشت بووین که له به رام به رمدا بیووه بلور. و ابزانم عودیکی له سه ده ف چیکراوی له نامیزگر تیبوو، په نجه ی گو لرهنگی به سه ر هه ودای نورانی عوده که دا راده دا و به جو ریک که ده بیسترا و نه ده بیسترا تزی له له ره ی شادمانیی ده کرد. گوته نیی: قولو لایی خاموشیی، لهو جیه ی نه ده شله ژاند، چونکه بی دهنگیی هه موو لاینه بوو و جیا له دهنگی مه لئیک دهنگیکی تر نه بوو. له دووره دهستان، شو انئیک له شو انه کانی نافرینه ر فووی به کونی شم شالیکی سحر اووی دا ده کرد. پیمخوش بوو لهو حاله تی مهستی یه ههر هه بوون دا بمینمه وه، چونکه مروق له نامیزی سروشتا نه وه نده شادمانه که له نامیزی په ری رو خساریک دابن و خواز یاره بهو ده مه ساته ده گمه نه بگا که له قولو لایی فامکردنی خو ی دایه.

به لام نه سپی نه ندیشه ی من لهو سهوزه لانه به نارا می پیی ده کوتا. بوچی جیبی مانه وه بوو؟ خوشیی یه کانی ژیان ده میکه و ناوی "نوغربن" ی له سه ر. له بهر نه وه لغاوی نه سپم شل کرد و له سامانی شیعر وشادی وهکو سوو که له بایهکی به تالو وکه وده رکه وتم.

دریزه ی ههیه
2009/10/23

مانای هیندیک له وشه کان

چلوور (15): شووشه سه هول، شووشه سول، سه هولئ که به شاخ و گو یسوانه دا شوپرده بیته وه (فارسیی . گلفشنگ، دنگاله.)

چه کچه کی 2): شه‌شمه کویره، چینه من ف. شب پره، خفاش.

جنوکه 3): ژنوکه، جند، جندوکه، نهجنه، نهجنده ف. جن.

کهوه 4): بیژنگی کون ههراو بو جیاکردنه‌وهی کونجره و کهرت‌هول و گهنم، 2- مهلی به‌ناو‌ده‌نگی کوردستان که ژهره ژیشی پیده‌گوتی.

ته‌پولکه 5): ته‌پولکه، گردولکه، ته‌پکی نه‌زور بلندف. تپه کم ارتفاع.

پیژه: پز، بیچووی ناوزگ، تول. ف. جنین.

نه‌که‌وی: وه‌حشی، بیابانی.

پیژ: ناوه‌لمه‌ی مندال له سکی داک‌دا که تازه گورابن. ف. جنین

به‌به‌زایی ته‌پولکیکی بنه‌وش ره‌نگه‌وه و له هیلای بانای که‌وه‌بی ناسو، نسینی کوشکیکم دی گهردون پووکی 3. زانیم کوشکی ناو‌ته له‌مه‌ر شادی و خوشی‌یه‌ک که له ژیر نسینی‌باندا ونه، گه‌لن داستانم بیستوو. گه‌شامه‌وه و به‌ره‌وه نه‌وه حانده رکیتفم توند کرد. کتوپر له دول و دهره‌ی ده‌ورو به‌ره‌وه، گه‌لن سوارکاری ره‌شپوشی رویه‌ندلیدراو، شمشیر به‌ده‌ست، به قریشکه قریشک هیرشیان کردم. یه‌ک له‌وان، گوراندی: "هوی غه‌ریبه! به‌ری‌خوت‌دا بگه‌ریوه، خیرت له گه‌رانه‌وه‌دایه." دوی رامانیک و درامم دایه‌وه: "که‌سنی بی مترسی و نه‌ ناو‌تی ره‌سی؟". دوی نه‌وه رووه‌له‌مالاوانه قاقایه‌کم لیدا و له‌گه‌ل نه‌وه ره‌شپوشه شمشیروه‌شینیانه که‌وتمه شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه. شه‌ریکی دژوار قه‌وما. ره‌شپوش سواران به‌ده‌ست‌و‌برد و دمارگرژ بوون. به‌لام هه‌ر له‌ده‌سپینکا‌دا زالبوونم به‌سه‌ریان‌دا مسوگه‌ر بوو، چونکه شمشیری نه‌وان زری‌منیان نه‌ده‌بری و شیرینی من ناراسته‌وخو و بی هوکاری باسکی شمشیروه‌شین پاله‌وانانی که‌له‌شه‌قی له‌په‌ده‌خست. ساتیک رانه‌برابوو که نیوه‌ی نه‌وان له ژیر پی نیسیان‌دا که‌وتن. هه‌ر که سیاپوشان کاریان لی دژوار بوو، هه‌وساریان وهرسووران‌دو به‌پنجی پانه‌ری‌دا، له ژیر نسینی دول و دهره‌دا بزر بوون. نه‌وسا شه‌قامه‌ریم بی‌کوسپ بوو و به‌پرتاو خو‌م گه‌یاند مزنگه‌ی مه‌به‌ست.

هنوکه، نه‌سیی نه‌ندیشه‌م له‌به‌ره‌دروازه‌ی کوشکیک وه‌سته‌وه. چاوه‌یه‌کی دهره‌وازه کراوه‌ته‌وه. له‌وه کوشکه وه‌زور ده‌که‌وم: نه‌ستونگه‌یلی کوشک له داری نابنوسه، په‌یکه‌ره‌ی له سه‌نگی مه‌ره‌رو گومبه‌زی له نالتونوه. جاده‌ری داری سه‌روی به‌سال‌دچوو، له‌وه حانده نیگاری پاریشانی له ناسمانی تاریک دا مه‌له‌ده‌کا. پلیکانی هه‌راو به‌نیگاری له دار هه‌لکه‌ندراوی سه‌رسور هینه‌ریانه‌وه، چرای بلسورینی چهند په‌ل وپو، په‌رده‌ی زیرچن و چرای سوری، تاق و رفه‌ی له‌گه‌چ ببردراوی حه‌زرت سوله‌یمانی، به‌رده‌نووسی زیر‌ناژنکراوی بی‌ده‌نگی سامناک و که‌وناری به‌شکون. پر له نه‌ستونگی توراوی، نووری تیکنا‌لقاوی لایه‌ن مه‌زنی سایه‌پوش که تیی‌دا هه‌رده‌نگیک به‌ده‌ده‌نگ و لام دهره‌ریه‌وه. غه‌رفی تماشای نه‌وه کوشکه و گویری ده‌نگی خسه‌خشی نه‌رمی چه‌شن نه‌تله‌سیم. له پشته‌ی نه‌ستونگه‌یلی تالارو سه‌سه‌راوه، شازنیک به‌جلکیکی حه‌ریری ره‌ش به‌کومای پرچ وزولفی ره‌شیه‌وه که تا نیوقه‌دی شور‌ببوه و له نه‌رد ده‌خشا وهدر که‌وت.

روخساریکی مات و رهنگ هه‌ل‌له‌پاو له‌ژیر خه‌میکه نه‌ناسراودا، چاوه‌یلنیک چون میغنا‌تیس، لیوی ته‌ژی له هه‌وه‌س، وه‌کو شیه‌ریکی تاهینه‌س. مه‌مکی تورتی ژیرکراسی ته‌نگی زیرین نه‌خش، که‌مه‌ر باریک، نه‌رم و شل، لوس چه‌شینی ماسی نالتونرهنگ له گولاوی شینی مه‌نددا. گوئیکی سپی پرگه‌لای به‌ده‌سته‌وه، وه‌زانه نه‌ستیره‌ی فرمیسکیک به‌مژولی هه‌لگه‌راوه‌یه‌وه دهره‌وشا. چاوه‌یلی نیگایه‌کی پرله پرساری به‌ری‌کرد. نیگایه‌ک که گومانی تونا‌که‌ر نسینی خستوو سه‌ری. به‌ده‌نگی وه‌کو ناو‌ازی فریشته‌گوتی: نه‌ی غه‌ریبه تو کی؟ بو پیت ناو‌ته نه‌وه شوینه‌توک و نزالیکراوه؟ چما بو فرمیسکی رووره‌شی و ناومیدی هاتوو؟ یان هنوکه نه‌وه‌نده به‌نه‌زمون نی که له ژاری خوشی پرسی؟ یان نه‌وه‌نده رووداری که جیاله‌وه نابیه گیروده‌ی ناییکی دیکه؟ رهنگه مروقیکی خه‌یل‌خاوی بی که پیت‌وایه ژیان وه‌کو تالی مووه‌کام و بزهی لیوم شیرینه؟ له تامه‌زرویی نه‌که‌ویی 4 له‌شی فره‌تونیی، خوت ناپاریزی و نازانی که ژیان به‌جوریک شه‌یتایی به‌که تیی‌دا بی‌رک و کین نه‌وین پیک‌نایه. رهنگه ریگه‌ت بزرکردین. نه‌گه‌ر واین، ده‌ست و پیوه‌نده‌کام ریتان نیشان‌ده‌ن؟

من بیده‌نگ بووم و به‌چاوی پر له ویست و آره‌زوو لیم‌ده‌روانی. زهرده خه‌نه‌یه‌کی کال روخساری روناک کرد و گوتی:

نه‌گه‌ر خوازیاری شه‌وه‌یلی بی‌شه‌وو خه‌وه‌یلی بیخه‌وی به‌دوامدا وهره!

نه‌مه‌دواین و ته‌کانی بوو و بی نه‌وه چاوه‌روانی و له‌امی من بی، منی بو نووستنگه برد و دلوقاتی‌یه‌ک له گوشه‌ی چاوه‌کانی‌دا قه‌تیس مابوو به‌دی‌کرد. چونکه نه‌وه جوانه، پیواه‌یلنیک به‌دل بوون که له شه‌ری ره‌شپوشان بی زیان رزگاریان ده‌بوو.

له سه‌ره‌په‌رده‌دا ناوه‌ل‌دیری 5 بلسور هه‌ل‌ده‌به‌زی. هه‌زاران چرای به‌گر پیده‌که‌نین و زور له کیزولانی نیوه روت به‌ناهه‌نگیکه‌ی لاهوتی (خوایی) و مه‌ستی‌هینه‌ر عودیان لیده‌دا. نیگایان سه‌ماکه‌ره و نورویکی گچکه له

3- گهردون پووکی 3-

3- نه‌که‌ویی: رام‌نه‌کراو، و محشی.

4- ناوه‌ل‌دیر: فواره

5- قائم پویش: سپی‌پویش.

6- که‌وه‌یی: رهنگ خوله‌میشی. ف. خاکستر

زهردهخه نه یان دا باله کوته ی بوو. له ناگردانه کاندای بښنښتیکې بون خوش و چه شنیک شیرهی گچکه داریکسی وهکی خانه (کندر و بلسان) ده سوتان. دواپه نهو خوشیکه منی له سهر کورسیه که دانیشاند که کهولنی سپی سموره (قافم) دایوشیبوو. له چه به یه کی پر نه خش و نیگاردار شه راپی دهر خواردام و نوقم له ره گه یلی شه پوولی مهستی یه کی خه و به رنگ له گهل خوی بر دمی ه نهو جیکه یه کی که په رده ی هه وهس خولقتنی لاسارانه له هه لایه که هه لیاوه سیوه.

له بهر خومه وه بیرم لیده کرده وه: "هنوکه دوزیمه وه! سوړی ژبان له دوزینه وه ی نه م جیهانگه له پیناسه نه بوو هدایه."

نه وده مه خانه خواکم له سهر جن خه وی په ره گولی بون خوش رایکیشام و له و حاله دا که سر وه یه که نه گریجه ی پری پیچ ولول دده دا، وهکی فریشته ی جوانی روت بووه و خزیه نیو نامیزی تامه زرومه وه.

په به یان به ناوازی یه کمه پالنده و گهرمای یه که مین تیشکی روژ له خه وی شه وی به ری رابووم. نهو کوشکم به چاوی خوم دی که به هه موو سیحرو و نه فسونی خویه وه وه کو دوو که لیکنی کاره با رنگ به ره و ناسمان هه لده کشا. به هاواریکی پر له نازاره وه بانگی گراوی یه که ی خوم کرد، به لام جیا له کاردانه وه ی دهنگی خوم نه بیست. ناخ که خوم له بیوانیکدا به دی کرد که شیاوی غولی بیابانان بوو.

ورده زیخی تینوو به روومای زهرده وه چلکن بوو. بیجکه له داری موغیلانی درکاوایی روله یه کی زیاتر نه بوو و ته ناته له هیلنی ناسودا نسیتی دارخورمایه که نه ده لهری. لیره وه له وی دوو پیشکی رهش رایان دده کرد. جالجانو که ی بیوانی خومات کردو، مارگیسکی رنگ هه لکزای خال قاوه یی دزیو و چاوه یلی به گره له ژیر نسیتی ره شه به ر دیکه وه لیبان دهر و انیم. په یکه ری پوله که داری خویان به فیچه لفاچیکې بیزهینه ره وه به سهر ورده زیخه کان دا رکیش دده کرد. وجودم له ههستی بیزاری دارمال بوو. که مکم گهرمای له ش تاوینی خوره تاوی نهو بیابانه، نه وه ی ته راپی له وجودی من دا مابوو کردیبه هه لم. میشم گویزه پوچیک بوو. لیره کاتم له بهر توونیتی دهر سوتان و زمانم بوو به سهره یزووتیک نه ونده به شوین تراویله کی فریوکارانه یان دا رام کردو له شه پوولی ناگریبان دا وه کو سه کی تینوو، وه هه ناسه یرکی که وتیووم، تا له پی که وتم و له هه لچوونی نه سرینی ناهو میدی و تای نیسک سووتین له سه رخو چووم. نه نیا نهو کاته هاتمه وه سه رخو که نسیتی خیرخو ازیکم ویکه وت. پیوایی بیوانی، ته پ و توژی گهرمی له سه روو خسارم سری و به مه شکه یه کی ناوی تازه ی له گیان خوش، تیراوی کردم به زهرده خه نه یه که وه، ناخفی. نه و کاته منی گه یانده قافله یه که که به و ده شته دا راده برا. میری نهو کاروانه بوو. کاروانیکی سه یر و سه مه ره. ناقوسی حوشتریکی رازاوه ی حجله به کول وه دهر رینگا به وه. وشتره قانانی قاقچوقول توژاوی قامی پر له سوژی "حدا" یان دهری. ژانانی کوست که وتو عابا شروول دهر یان. زاروکانی خه والوو به سهر جلکی میراتی و شتره وه ره تیان دهر برد. له کاروانیبه کم پرسی: "نیوه به ره و کوئ دهن؟" به سه یره وه لیری و انیم و به نابه دلایی به وه گوتی: "به دوا ی بزربوودا". نه مزانی نهو بزربووه کینه. تانه کاته که شه وی شوره کات داهات. روژ له نیو دهریای خوین دا نوقم بوو. مانگ به روخساری چه مووگ و سه رسوور هینه ره وه، نووستو له خه مانه ی هریری نارامی خویدا، خوی به ره و ناسمانی ته ژنی له ستیروکان رکیش کرد. ره لمی قوروقه پکردو له ده شتی زیوینی مانگه شه ودا دره وشا. بیابان له نوربارانه دا، خه ویکی ترسه هینه ر و بی برانه وه بوو. دهنگی هاواناهنگی ناقوس و ناههنگی گیانتاوینی وشتره قانان و قولبه ی گریانی بین دهرمانی ژانانی دل به کول... منی دامای دل شکاو به شوین نهو کاروانه وه، له تاوتوئ نهو شه وه گهرمه دا، به شوین بزربووه که ی خوم دا ههنگام به سهر زگی روتی بیابان دا دهن.

کتوپر خوم له بهر امبه ر مه یدانی میشه لاتیکی چروپردا دی. نه وهش لهو بیابانه خوناکه دا دیارده یه کی چاوه روانه کراو بوو. پیموابوو تارمایی خه یاله یلی مروفتیکی مانه دوه. به لام هاوکات گزنگ لهو دیوی ته پو لیکه کانه وه و دهر که وت و روناکایی نه رخه وانی رهنگی به سهر نهو دهریا که سکه دا کیشا و گولیکی نالتون رهنک له خه رمانی روژ جیا بووه و که وته سه ر تاجی زومورود رهنگی داران. من که ناویم دایه وه، کاروانه کم دی که له ناسوی خیزه لاند کال دهبووه. بیری میری کاروان له دهرونی سوژم دا ههستیکی له سپاس و خه م ده چاند. به لام زانیم که چه ره نووس به ره و لایه کی دیکم راده دا. لهو رووه و پینه یه نهو میشه لانه خوناکه وه. مه لیکنی ناویزر به ناوازیکی خوش به خیره اتنی کردم. خوم له گروگیای به شکو دا دی. داری زه به لاهی خزو که له به ری هه زارلک وپو، چه تری نه ندای خوی له نامیزی نهو مالوچانه دا گونجاند بوو. بونی توندی گیا و شیرهی گیا و بنچکه گولی نه ناسراو که پیوی پرکرد. هه ر کام لهو بونه خوشانه ههستیکی له گیان خوشیان له گیانم دا و هه گره ده خست و بیره وهری نووستویان و هه به ره ده هینام. بن پیتم ته ر بوو. شیره واقه (نیره قورواق) ی رهنک که سک له هه ههنگاویکدا بازیان دده. پالنده ی په رو بال رهنگین، به قاوو قیژ و بانگ و هاواره وه، رایان دده کرد. لیره وه له وی کونده به یوویه که له دور و به یان لکه نیشکه لی داریکه وه به نیگایه کی خری نه جیباته وه لیری دهر و انیم، په یوسلیمانه یه که تاجی خوی به شادی یه وه دله راند. بق نه م مه لاتی رانه کردوی نهو لیره واره، و دیار که وتنی مروفت رووداویکی نانشنا بوو که گیا و گیانله به رانی وردبین دده کرد. جاده گه لی کهس نه دیتوو منی به ره و قوولایی میشه لان رکیش دده کرد و له قوولایی دهرونی خوم دا بیستم که بانگیکی لال له قوولایی یه وه قاوی دده کردم. هاواریکی که گوتانی له دهرونی خومه وه ده ات. له گریان و هاواری ژانانی میرمردوو دچوو که خه م و په ژاره ی گیان رووشین یان ناوازی نه هسانه یی راوچیی و سرودی جهنگه لیبانی بزربوو و زه مزه مه ی نه دیاری فریشته ی میشه لانی و هه به ره دینا. ناخ نه ی هاواری دهرون که له گهل سوژی له به ند ره خساو هاواناههنگن، پرووکه یه که نارام بن تا من جیهانی نافرتنه ر به ناسوودگیکی یه کی فره تر میزه بکه م.

7 - گهردون پوکین: ص. ف. نهو تشته ی که جیهان به ره و پوچاندنمه و سوان دهبان..

8- نه ستونگ: نه ستون پایه ی کوشک چه شنی قده داری کوله که ف. ستون

هنوكه له قهله شتی بهرۆكي لکه داره کانه وه ناسمانی بهرزم لڼ دياره: دهست ویسی رانگا، بهرهنگی که وهی توند و روناکایی بهی سه مه ره، مهیدانی فرینی شاپازی غوللوری بییهش و هه وری گهوال گهوال و تینوو. دوايه سه ره له نوئ جادهی شنیدار و نسیتی تیکناقاوو نهام و درک و دارپیچ و شخهلو تووتی زوربانه و تاووسی خو فرۆش. کاتی که خوَم له مردوواییکی فیلباز دا قومده کرد و چون له ترسی تیمساحهیلی ته معاکار به ههولنی خوَم خوَم دهگیانده وشکانی و پیم دهنایه سه ره ماری پایۆکه کردوو برسی.

له کوَتاییی دا گهیشتمه گولاویک که قهراخه کهی به نسیتی داری رهنگ و رووتال دروست کرابوو ناسمان لهو که وهی رهنگه دا که وهی رهنگیکی دیکه ی تیکده خست. چین و توپی ناو نه وهنده دلوقان بوو که گه لاکانی نیلوفه ریان به زحمهت ده لهراند. له بهر ماندووایی له قهراخی ناوه که له سه ره کولکه داریک رو نیشتم. کتوپر له لایه که وه شیتوو که بایه که هه لیکردن و له نیو گولاودا، هه لمیکی مس رهنگ ههستا و دواتر دووچاوی سه رسامگرتوو بوو به شایه دی پهیدا -بوونی فره تارماییان: کیژولهی کراس تووری گولرهنگ، به نهگرجهی پیری بهر ووره ننگه وه چاوی که سه کره نگی لهش زهیتونی یه وه، که نه ندامی دلرفیننیان دانه دهپوشی، هه لپه رکیی شینتانه یان به سه ره شیناوه ردی ته رو شلکه وه دهست پیکرد، جاری و ابوو وه کو له شکریک له په ره گولی باپردوو لیکه ده هالان و کاتیکی وه کو خه رمانیک له بلنسه ی را که ره له یه کتر بلاو ده بوون، تا قمتیکیان نوگرانه تا چنده ههنگاو دور به ره و لام رایان ده کرد. دهستیان بو دریزده کردم، هاواریان ده کرد، له نیگایاندا نه و داخوازه هه بوو که وته کاتیان بیسیم. به لام به داخه وه گویم له دهنگیان نه ده بوو.

له پیر زانیم که نه و کیژولانه که وه کو ناوای مردوو، رندو خه مبان، له منیان دهوئ یارمه تیان بکه م، یان رهنگه رازو سه رتیکیان له لا هه یی و ده یانه وئ نه نیی یه کانی سروشت بو نه م زیاره تچین یه به جیماوه بدرکینن و ناوونیشانی گه نجینه یه کم بده نی. له بهر نه وه بویرانه خوَم لهو گوله ناوه هاویشتم. به لام نه و تارمایی یانه به نیشکه که نییانه وه، له رزوکانه په رینه ناو ناوه که و له قوولایی که سه ک و رازداری دا بزور بوون. وه کو په یکه ریکی به ریدن ده منیک راوه ستام. دهستی خوازیارم به نیگه رانیی یه وه له هه وادا هه روا مان. گیای دژوین و توک و نزا له دلما شین بوو. به لام خوَم پاراست و به دلی پر له لاوانده وه مالاواییم لیکردن و گوتم: "خواتان له گهل کیژه یلی به سه ور وراز! کاتی دئ که زیاره تگه ریک بی و له زمانتان تییگا."

نه و کاته هه ولما رییه ک بقو ونه در له و میشه لانه بدوزمه وه.

تهنگی شتیوانه، به کاتی کوچی خه میزویی قالاوان، کاتی زه رده په ری روژی روو له نه مان له میشه وه ده ره که وتم له که تار جاددبری، ده بریکی ویرانی ره به نام دی. له قه لای به ره مزو رازی له دین وه درگه راوان ده چوو. شوینی راهیبیکی پیروبوو. به نهگرجه و ریش سپی و زه رده خه نه ی ماناداری له سه ره لیتو. به خیر هاتی کردم و گوئی: نا های ریبوار! ته ندوره که گه ره مه. ماله کهم پاقره، ده فریک باقله ی کولاو، پاروه نانیکی خوش چیژ، گوزه یه ک ناوی چایگ ناماده یه و گشته کی ته مه نم نه وهنده دریزه که له خورجینما بیره وه ریی داستانی شیایو گوتم بو گوینگران بی بی...

هه تنگام نایه نیو مالموچکه ی راهیب که سو له سوئی شه میکی فرمیسکریز روونکی ده کرد. له ته نیشتی کوانوویه کی پر له پولوو که بونی خوشی نه سپه نده ری لئ هه لده ستا، له سه ره سه ریکی کون رو نیشتم. هه ره که له سه ره به وردی نه و ره یانه ناگاداری بووم دوا ی سه روژور پیکردنی، سه ره هاته به ره چاوم: شازاده یه ک بوو خه لکی رایان دکن. ناشقی دلرفینیکی "انجاری" بیوو. زیری به خت کرد، فرمیسی رشت، ههولنی زوری دا، شه ری کرد. به لام به نارزووی نه گه یشت. قه یسه ری روم بوو به زاوی نه و ژنه جوانه. له به ردا وه کو شیتان رووی له شاخ و کیوان کرد. له وئ زانی که هه وه سی لهش شیایو مروق نییه و خوشی خوپاریزی له و دلگیر تره. له و رو وه گه راپه وه نیو دهروونی خوی. ریگه ی مورتازانی گرته پینش. له داوینی نه و کینه مالموچکه یه کی دروست کرد. ره یانه نه وه هه قاساله له و مالموچکه یه دا چاوه ریی مهرگه، چاوه ریی گه یشتن به گراوی هه تاهه تایی یه. خانه فا و مه زاره که ی هه ره نه و مالموچکه یه یه. جه لالوش کو که ی، ته ندور و کوانوو چاندنی نیسه که. نه و یان خه ریکی کاره یان دوعا کردن. کتیه یلی به مه ره که بی چینی به به رگی چهرینه وه، پر له شیوه ی ریا زهت و خوپاریزی و سه ره و سه یاهه تی دهروونی و رازی شاراه نووسیوه. له سه رکونه ی لهش و زهوی و پیاده هه لگوتنی روح و ناسمان و جاری واش بووه به سه ره نه و گر به رده وه له ژیر ناسمانی به رین رو ده نیشی و به یادی روژره شی خوی سوژی دهروونی به نه رمی ده رده برئ. کاتی که چیرۆکه کهیم گوئ لئ بوو له بهر تیشکی زه رده نگی شه م له رومه تی سیس بوویم رووانی، دیتم که له ژیر نمی فرمیسکدا خووسا بوو. زانیم که نه وینی زه وینی تیی دا زیندوو بوو. داری بو نخوش له ته ندوردا قرچه قرچ ده سووتا و له میشه ی دوره ده ستدا مه لی به ره به یان ده ینا لاتد و نیوچاوانی منی بو خه و قورس ده کرد.

نیوه شه وه و له ژیر لیفه ی په شمینه دا نووستوو. ده رگای ره قه لاتوو وه خه به ری هینام. ره به نه م دی. فانوش به ده سته وه. نوری فانوسه که ره شایی چرچ ولوچی روخساری کوورتر ده کرد و تریفه تریفی ره شکیته ی چاوی دلرفینی خو فناک که وته به ره چاوم. منی رکیش کراو له مهیدانی میغانیسی نه ودا به دوا ی دا کیشرام و به دوا ی دا و به پلیکانی شنیداردا داگه رام. له بهر تیشکی فانوش دا جاکالو و که ی بویم ده دیتن که به راپه لاند ده خلیسکان و مشکی قه له مده دیتن رایان ده کرد و نسپکانمان تیکه ل ده بوون.

کو تایی پلیکانه کان ژیرزه وینیک بوو.. به تافی له ناچور دروستکراو، میچی به قوول داچوو، نه ستونگی تو زوایی پر له نیگاری ماریچ و خواره که و پیچه که ی نه ستوو به شکلی کالی رهمز و رازوه. دهنگی چکه چکی دلنویسه ی به رده وام و ناهه نگیکی یه کده ست ده بیسترا. تا گه یشتینه کو مای کتیبی قه به یه وه نه ستوو. په ره کانی له به ریه ک هه لوه شوا، چرچ و لوچ که وتوو و په رپه ر. به خه تی خوارو ختیج و چوارخانه ی رهمزداره وه. نووسراوه ی کاهن و قه شه، به مه بهستی به رده ستکردنی نه جنه و روحگه لی زیانکار. پچه چی هاوچرینی له گهل ویره ویری فریشته ی

ناسمانی یان ناوازی زاړوکانی کلیسا ده بیسترا که له چارنووسی خه مهنه ر له پیاوونئ که له خاچ دراون و پیاوگه لئ که به سهر ناوړه ون. زانیم که له ریره وی باوو کالان تیره یوم. له دا لانی میژوودا، چرکه چرکی کاترمیریکی نهینی نازاری منی دها. ههستیکی نه دیار له وجوددا به دی کرد که له دوروبه ری من که سیک هیه و من له چاله رهشی روح تیده پهرم. هاواری نیشک و لهش هه ژین پشتیوانی لیکردم. ته پلکوت به ترپه یه کی خه میزینه وه، دهیکوتا. لاسار، دلرهق، و من له تارمایی به که دا چنگی که الله سهرم دی که به پیکه نینیکی نه به دی پسه وه لیبان دهر و انیم. ده سته به کیان کفن له سهر و بوگه نیو و به شینکیان نیگایان خو فناک و ددان سپی، به شینکیان سهری خویناویبیا و هکو گو یهک توورده دا. به شیک چنگی تیسکنی خویان به له زو تووریهی دریزده کرد هه تا ادوینی چلکی من بگرن. نه فسهی بوگه نیان و هروی من دهکوت و من له ناره قیکی ساردا له ترسان دهله رزیم. چونکه نه مده ویست لهو حه شره سهیره دا به شدار بم و له ناسمانی ساردی رابردوودا پیاسه بکه م و بچه نیو ولاتی نسی و تارمایی په وه. له نه کاو هاواریک له زاریکی بی خاوه ن به رزبووه چونکه تارمایی بهک به دم و چاویکی رشکنه وه هیرشی کردمی و کیردیکي ژاراوی که له دهستی دابوو له سینگی روکردم.

له بهخته وه ریم زریه کی فورس له به ردا بوو هیچ خه نجه ریک کاری تناکا. هیشتا له مته رسی بهک رزگارم نه بیوو که تارمایی به کی دیکه به پنجه ی تووریهی گهرووی گو شیم. به چوریک که هه مو له شم زیراندی. پیم و ابوو کارم ته واده و ویستم به چوک دایم. له نه کاو و به بیرم هاته وه که خه نجه ریکي پولام به لاته نیشته وه. ده ستم بردی و و له ناخر کاتدا شک و گو مانم ره واند و به هه مو توانامه وه له له شی تارمایی روکرد. په نجه کان سست بوون و داهیزران. تارمایی لیم بووه و و و هکو تیزی فه راموشی له نسی گوری که وه بی رننگ دا توایه وه.

من له چنگی تونابوون و خو په ده سته و هان رزگارم بوو. پیستم له بهر تیشکی زبان دهر ژا و نیرادم بو سهر که و تن خوینی نیو دهماره کانی کولتدبوو. بهله ز له ره به نه که نریک بوومه وه. له کوتایی دا نهو مانه خو فناکه رووناک بوو و تیشکیکی کال و هکو گری شه میک له میحراییکی تاریکدا چزایه نیو ژوورده که وه. به ره به ره نهو گره ی که له سهره مهرگدا بوو، به خوی داهات و روحی و به ره ات. نه وه نده رووناک بوو که ره به نه فووی له فانوسه که کرد و گره که ی دامرکاند. خو م له باخیکدا به دی کرد ته ژی له گزنگ. باخیک بوو له سهره تای به هاردا. نهو کاته ی که گه لای چون حه ریرنه رمی پاژه و ناسک، بوئی مه سته پهنه ری خونه گولی هه نگوینی رننگی به هه وادا ده خوشی و به ناسمانی دورو به رماندا که له هه مو جیه که حازره، دژ به رایه تی به کی که مونه ی جوانی له رننگی شینی توخ و دوو که لئی چری هه ور رازاندو و ته وه. بایه کی نمداری تیکه که ل به بوئی خاک هه لیکردی. نهو بایه تا رووبه ری زوی داخزیسه و بوئی شاراوه گولی شه رمینی به به ردم دادینسی و پچه پیچ و ویره ویسری له دایکبوونی بی نه ژمار چرویان به گوی ده گه یه نی.

نای ژبان! نهی تاقانه خه لات، نهی رووانگه ی سهرخوشکه ر، نهی وشیری سپین نیوان دووخه وی رهش، نهی مهیدانی درهوشانه وی روح و ته جروبه باشه کان، نهی گه وه ری بی وینه!

منیش ره به نه م دی که گه رایه وه و زرده خه نه یه کی ناسمانی که و ته سهر لئو. منیش له خوشی نهو روزه مه زنه خیالوی به، زرده خه نه یه کم بووی په ری به سهر لئوان.

دوايه وهرزی هاوین داهات. داربه ست ته ژی بوون له ترزی کاره بایی رننگ و گه رمایه کی به گیانخوش، نامیزی پیدا کردم. گول و گولوی ناگرینز رننگ له که ره نای پچووک و شه پیووری شه ردا دهله رینه وه. تاووسه یلی غوللور و به نیفاده له شه قامه ری باخدا چه تره لدرار، به له نجه راده بران.

نهو کات بایه کی سارد هه لیکردی. شینایی توانده وه و من خو م له هه وایه کی کال و بی نه شه و خاموشی زستانی دا دی. باکره یه کی تووریهی به فر و هکو دیوی سپی رابوو و من خو م دیتم زاری داپچری و ره به نه ی به فانوسه وه هه لئوشی و و هکو دوو که لئیک له هه وای هه لیکردوی سه هؤل به ستوودا بز بوو.

نهی داخ و که سهرم بو ره به نه، داخ و که سهر! رقیکی گیانکیش شاناکانی و لهله رزین خست، هه رکه له خه و رابووم زانیم که بانجه که م له فرمیسی روژاوم دا خووسا بوو.

له به ره به یانیکي دیکه دا دیتم که نه سپه که م له به ردرگای هه ور وه ستا بوو. سمکولی ده کرد. پریشکه له سم و ناگری له کونه لووتی ده پیرا. به دیتنی گه شامه وه. توانایی گه شت و سهیرانه که م له خودا به دی کرد. بو نه وه ره به نه ی له خه و هه لئه ستنیم یان دو عا کردنی به ره به یانی لئ نالوز نه که م خوی ناویته سهریشتی نه سپه که. به خرو دول و دهراندا و سهر که وتم. نهو کاته ی که خوره تاو به راده ی نیزه به ک به ره ژوور هه لکش من به شیکي ریبه م بری. زریم له به ردا شهق و شمشیرم به ته نیشته وه سهره نگریدها. ده ستم بردی و شمشیرم له کالانی دهرکیشا و به ده وری سهرمدا سووراند و خو یه که م رانا و و به نه سپه که موه فیزو هه وایه کم له خو نوواند. گه شیی و سهر که و تنی هه بوون سهرمه ستنی کردبووم. نهو جیهانه ی که هیشتا له بلوری چاوه کانی من دا کاردانه وه ی هه بوو، به هی خو م ده زانی. نه لماسی روژ به سهر لئواری شمشیره که موه هه لده په ری. منیش که گه وه ری خه باتم پی بوو ته ژی له منمانه بووم. جاریکي دیکه ش به پرتاو نه سپه که م نازووت تا گه یشتمه قه راخی دهریایه که له ژیر تیشکی به به ره که تی خوره تاووا له هه ژان دا بوو. و هکو ناسمان خه رننگ و مه زن بوو. له شم تینوی نهو شه پوله زولاله بوو که له رووداوه یلی توفانیی دا ته پوکوتی بوو و له خه یالی سو بایی کردنی لهو دوروبه ره بی سهر وینه دا هه ستم به شادیی ده کرد. دلیرانه له سهریشتی زینه وه خو م هاویشته نیو باوه شی شه پولان که هه راوه ریای بی پرانه وه خیزه ورده کانی که ناری دهریایان ده لسته وه و سرودی نه به دی خویان ده گوته وه. منیش به باسکی به هیزم لهو سامانه خزه که بیوچانه دا که و تمه مه له.

زوری پی نه چوو و دیتم نسی به کی توخ، زه وین و زه مانای داگرت و به ده وری سهرمه وه کومای هه وران خریان هه لدا و بروسکه ی بویری چاونه ترس پیکه نی و هه وره تریشقه ی جیهان داپلوس ته قیه وه. شه پوله یلی یه که به دوا یه که دا تا چه ند گه ز به ره ژووری هه لندان. دوايه به ته قینه وه یه کی نمدار تیشکا و له به ری به ک بلاو بوو و من له مهیدانی قریشک و هور و هه للاو هه نگامه ی سروشت و ده سه لاتداری هه وسارپساوی گه وه ری

بنه‌ماکانی سروشت و هیرشی شه‌پۆلی رامالەر چه‌شنی بووکه‌له‌یه‌کی بئ‌که‌لک بووم که بئ‌خودان بیره‌و به‌ویدا ده‌رۆشتم. ده‌ریا هه‌بوونی به‌هه‌بیه‌تی منی زه‌بوونانه‌ به‌هه‌رلایه‌که‌دا راده‌دا و له‌په‌ نا‌گویم به‌ نه‌عه‌ته‌یه‌کی بئ‌که‌له‌که‌وه‌ هاواری ده‌کرد.

دواتر دینتم که ناوه‌که به‌خوین ره‌نگا و گری هۆشرفین به‌ ره‌نگی زه‌رد و سۆر له‌ ناسۆدا په‌رچه‌می هه‌ندا: له‌ دورگه‌یه‌کی مه‌رجانی‌دا ناگرپژئینیک بوو و ناوو ناگر نه‌و دوو دۆژمنه‌ هه‌تا‌هه‌تایی‌یه‌ بیکه‌وه‌ له‌ به‌ریه‌ره‌کانی دابوون. دۆزه‌خیکی سووتینەر ناوه‌یلی ده‌کرده‌ هه‌لم و دووکه‌لی سپی ره‌نگی تا ته‌ختی پاشایه‌تی خوا ده‌نارد. بارانیک له‌و گره‌ به‌سه‌ر من‌دا باری له‌و هه‌راوه‌رییه‌دا گه‌میه‌ی باناژۆی ریگرانم دی که له‌ نیو دووکه‌لی چیردا خۆی له‌ گره‌به‌ردان کوتا و وه‌کو ده‌فریکی چینی ورد بوو. ناوی توره‌ به‌هاوارو چاونه‌زیری‌یه‌وه‌ له‌تکه‌ ته‌خته‌ی گه‌میه‌ی و سه‌ره‌نشینه‌کانی هه‌للووشی. تشتیکی منی به‌ره‌و قوولایی ده‌ریا ده‌برد. وامده‌زانی سه‌ره‌تریده‌ی ریگران ده‌ریایی‌یه‌. کیردیکی به‌داده‌ن گرتوو و چنگی له‌ لاقی من ده‌گرت تا خۆی له‌ خنکان رزگار بکا. ترسم رن‌نیشتم. توانام نه‌ما. باسکه‌کانم ته‌زین. له‌و کاته‌دا که ره‌وتیکی به‌هیز منی پینچایه‌وه‌، و به‌ره‌و قوولایی ده‌ریای ده‌بردم، چه‌شنی مردوویه‌که‌ بووم به‌سه‌ر پشتی شه‌پۆله‌وه‌. وه‌کو تابوتیک‌بووم له‌ شه‌ویکی نه‌گوسته‌چاوی یامیره‌نگی ناو رۆچووم.. خۆم له‌ گۆره‌پانی شوینیک‌دا دی ته‌ژی له‌ مردگه‌هه‌ور و سه‌رمازه‌له‌ی شه‌ونوما، سه‌ره‌ناقلۆی کلک قامچی و هه‌زاران بوونه‌وه‌ری نه‌ناسراوی دیکه‌ که له‌و تاریک‌هه‌دا ده‌ره‌وشان. له‌نیوه‌دا نووری‌یک ده‌ره‌وشا. که‌ژاوه‌یه‌کی بلورینی بئ‌سنوور جوانی به‌سه‌دان خالی زیرینه‌وه‌ چاوداگره‌، هیدی و به‌شکۆ، به‌لامدا رابرد. له‌ نیوی‌دا له‌رانه‌وه‌ی ده‌نگی گه‌رمی نینسانیم و ویره‌وی‌ری بیره‌وه‌ری هه‌ژنیم گۆی‌لی‌بوو. نه‌وه‌ پاپۆره‌فانی بئ‌ مه‌رگ بوو که به‌ پاپۆری به‌ره‌مزو رازه‌وه‌ به‌و وولاته‌دا تیده‌په‌ری. تا مرقه‌گه‌لی بزبوو له‌ ناودا رزگار بکا. نوگرانه‌ به‌ دواي نه‌و خۆده‌رخسته‌ به‌شکۆیه‌ دا چووم و به‌ هاواره‌وه‌ گوتم:

مرۆفیک لیره‌یه‌! نه‌ی پاپۆره‌فان فریام که‌وه‌! به‌لام نه‌و که‌ژاوه‌تریفه‌داره‌ بئ‌ سه‌رنجدان رابردو و منی له‌ مینشه‌لانی مردگه‌هه‌ور و مه‌رجانی درکن‌دا جبه‌نیشتم.

هیشتا مه‌رگی هۆشیر هه‌موو له‌شی‌دانه‌گرتیووم که رووناکایی چرایه‌که‌ ده‌ره‌وشا و هاواری‌یک به‌گۆی‌گه‌نیشتم. فریشته‌یه‌کی نوقیانووسان، نیوه‌ کچ و نیوه‌ ماسیی له‌به‌رامبه‌رم بوو. گۆی هیوا جاریکی‌تر له‌ وجود‌دا پشکوت. منی برده‌ هه‌وش و هه‌ساریکی زموورده‌نگ که له‌ نیو شه‌پۆلی ناودا ده‌تلایه‌وه‌. من که وه‌ژور که‌وتم که‌سیکم دی که ده‌ست و برد عابای نه‌ته‌سه‌یی مۆنجداری وه‌سه‌رخۆی کیشا، و گورج به‌ ته‌نیشتمدا رابرد. له‌ کاتی ته‌یه‌ری‌یه‌ به‌لامدا چاویکی مه‌کریازانه‌ی ته‌یه‌رییم. ناسیم. جنوکه‌ی نه‌شکه‌وتان. قارونی جادوگر بوو که له‌سه‌ره‌تای نه‌و سه‌فه‌ره‌دا له‌گه‌لی ناشنا ببووم. له‌ته‌کتیان‌دا خۆیندبوومه‌وه‌ که نه‌وینداری نه‌و فریشته‌ دله‌رفینه‌یه‌. خۆم به‌خۆم گوتم: "سه‌د شوکور که نه‌یناسیمه‌وه‌. نه‌گه‌ر منی ناسیایه‌وه‌ له‌ گره‌به‌ره‌دیک‌دا زیندانی ده‌کردم. یان له‌ مردووناویک‌دا ده‌بخنکاتم." فریشته‌ی ده‌ریا له‌ په‌ریشانی‌من ناگادار بوو. فووی به‌ شمشالیکی له‌مه‌رجان‌چیکراودا کرد و ویره‌وی‌ری شمشالی هه‌موو تشتی گه‌شانده‌وه‌ و مینیشی له‌ مانگی گۆله‌ره‌نگی بیره‌وه‌ری‌یه‌ خۆشه‌کاندا وه‌مه‌له‌خست. نه‌و کاته‌ منی له‌گه‌ل خۆی بق سه‌یره‌و سه‌فه‌ری دووره‌ده‌ستان برد و مینیش چه‌شنی نه‌ستیره‌یه‌کی ده‌ریایی له‌ته‌نیشتی که‌وتمه‌ مه‌له‌. نه‌و زۆر تشتی سه‌یری نیشانم دا. جاری‌وابوو که له‌دورگه‌یه‌که‌ دا ویکرا نووستین، و جاری‌وابوو له‌سه‌ر ورده‌خیزی گه‌رم ویکرا خۆمان خلۆرکردووه‌ته‌وه‌.. نه‌و نیگاریکی هه‌وه‌سه‌باز بوو. به‌نزمیی پیی گوتم که گراوی قارونی جادوگره‌. شه‌ویکی که نه‌ستیره‌کان له‌سه‌ر پشتی سه‌هۆل نووستیوون، به‌ قامکه‌کانی که له‌ له‌بی سپی هه‌وردا رایان ده‌کرد نیشان‌دا و گوتمی - نه‌وه‌ش به‌ره‌می یه‌که‌گرتوویی نیمه‌یه‌، له‌به‌ره‌وه‌یه‌ که نه‌وه‌نده‌ گه‌ش و جوانه‌!

له‌ کۆتایی‌دا رۆژیک له‌ قه‌راخی له‌نگه‌رگایه‌که‌ به‌جیی هینشتم. به‌ره‌به‌یانیکی پاییزی‌بوو. نه‌و کاته‌بوو که بارکیش و جیشۆر له‌ مه‌یخانه‌ی گه‌رمدا خوارده‌وه‌ی تالیان ده‌خوارده‌وه‌و بارنه‌نداز و سه‌هۆی به‌نده‌رگه‌ چۆل و بیده‌نگ بوون و له‌ ته‌په‌ومژی به‌ره‌به‌یاندانه‌یا تارمایی‌یه‌کی باره‌له‌کیشی زه‌ه‌لاخ ده‌بیندران. من به‌ شه‌فامه‌رییه‌کی به‌فیرداریزاروی شۆردراوه‌ به‌ باران‌دا چوومه‌ شاریکی مه‌زن که دانیشتوانی به‌ تالۆوکه‌ و که‌م دۆب بوون و به‌دواي نامانجیکی نادیاردا رایان‌ده‌کرد. نه‌وئ شاری مۆتۆر و مکانیسم و دارتیلی مه‌زن، سیم و چرای رینۆین، گه‌سه‌کتی‌ده‌ر، رۆژنامه‌فرۆش، پۆلیسی پرکار، کیوسک، خواجه‌ و ویتیرینی دوکان، و ریکلامی به‌رقیی (چرای نیۆن) بوو. شار له‌ تاي ژبان دا به‌ بلنسه‌ی کار و هاتوچۆوه‌ ده‌سووتا. نه‌م ده‌وربه‌سه‌ری مرقه‌ چینی‌کردبوو به‌و بینا بیره‌حماته‌وه‌ که دیتومن چه‌نده‌ جیاواز بوون. ناوچه‌و کۆلانی جۆراوجۆرم بئ‌رین تا له‌ کۆتایی‌دا گه‌پشته‌ که‌ناری چۆلی شار و خۆم له‌ ناوچه‌ی کارخانه‌یه‌کی مه‌زن‌دا دی. قه‌واره‌یه‌کی ترسناک له‌ پۆلا به‌ هه‌زاران پیچ و مۆره‌و و ته‌سه‌مه‌ و ده‌سته‌ و ده‌نده‌وه‌ ته‌ق و کۆت و خشه‌خش و گه‌ران و سوورانی گۆزکه‌ر. کریکاری جلشینی مه‌چه‌که‌ نه‌ستور، نیوچاوانی ره‌ژی‌گرتوو، چه‌نانگه‌ی ناره‌فریژ، ددانی داگرتوو به‌سه‌ر نه‌م کره‌ سه‌یره‌وه‌ به‌ شینه‌یی خه‌ریکی کاری هیزتاوین بوون. بره‌م بره‌م و وزه‌وزیکی ده‌گه‌من له‌ هه‌وادابوو. هه‌راوه‌ریا، سرودی کار و خه‌بات. ناوازی ناگرینی تامه‌زرویی، نافراندن و سه‌ره‌هوتن. به‌لئی نیره‌ جیهانی مرقه‌ بوو. گوته‌نی به‌ هیز له‌ ته‌لنکی نه‌ستور ده‌درئ و خوینی گرگرتوو پر له‌ کیشی خه‌بات تا لاجانگه‌ هه‌نده‌چی. ریزه‌پلنیک دیتن که چنگۆله‌یه‌که‌ ئالای گۆله‌ره‌نگی کۆییبیان پئ‌بوو، که به‌ ویره‌وی‌ریکی کیشدارو هاواناهه‌نگه‌وه‌ راده‌بران. ناوازه‌که‌ به‌م جۆره‌ بوو:

ژبان یان پووانه‌ یان سووتان. له‌ ژبانی بیده‌نگیی‌دا شه‌عیریک نییه‌. داوه‌رینی تاریکایی ده‌بویست نه‌و ناوازه‌ به‌ رگ و کینیکی توژ و تاله‌وه‌ تونا بکا و ده‌نگه‌خۆشه‌کانی گره‌به‌ردان له‌یه‌که‌تر دابیرئ. نزگه‌ره‌ی مه‌رکخولقی‌نی تیرباران ده‌بیستران. به‌لام ناوازی سه‌رشکاوو خویناویی خۆی هه‌نده‌پیری و ناسماتی لاژوه‌ردیسی به‌ له‌ره‌ی بلورینی خۆی ته‌ژی ده‌کرد. ده‌نگیکی مه‌زن له‌ گری خامۆشی نه‌شیواي ناسمان‌دا ده‌سووتا و دادینه‌که‌ ده‌ستی

پنده کرد که دلگرو جوان بوو. به خۆم گوت: ناخره که ی دۆزیمه وه! رازی ژیان تیکه لیبوونی جیهانی کارو قاره مانه تیی یه. "له بهر نه وه به له ز خۆم گه یانده ریزی نه وانیه که نالایان به ده سته وه بوو هاوهنگاو له گه لیان تا گۆره پانیک چووم که تیی دا گو لله ی ناگرین ده پیشکووتن و دواتر هه موو تشت تیکه ل بوون:

له نگه رگا، سه کۆی قه راخی ده ریا، کۆشکی به رزی سه ره له ناسمان، کارخانه، جی شۆران باره لگر گه سکلیده ر و کریکاران خه لکی به تالوکه، سرود و سرودخوینان، هه موو له گیزه لووکه یه کی ره نگاو ره نگدا توانه وه و لیکه آلان و من هه ستم کرد که بارم له سه ر سووک ده بی، که ندره کان ده پسین و من به ره و جیهانی بی سنوور به رز ده یه وه. له و کاته دا چاریکی دیکه خۆم به سه ر زینی نه سپی موجزه نوینی خۆم دا بیینی. دیتم که زیریکه م هه ر له به ردا بوو و شمشیره که م به قه ده وه له گه ردا. شاد بووم و به ره ژوور هیرشم کرد. وه کو نیشکیک نه رم و سووک و له په رده ی گه رم و ساردی هه و تیی به ریم له تاریکایی ناسمان دا خولم خواردو پیم نایه کۆری به زمی شادایی هینه ری نه ستیره کانی ناسمانه وه. به ده ور مه وه تیشکی سه رنجراکیش له تاریکایی نه نگوسته چاودا ده ره وشا و وه کو گری نه وین و ناره زوو ده پساو و له په ریه ک پلاو و خا مۆش ده بوو. بۆشایی هه ره به بوونی بی سنوری ناسمان له ژیر چوارنالی ناسمانی نه سپه که م به خیرایی ناسمانان رای ده کرد. مانگم دی که وه کو گریکی سپی و به رین به دره وشانه وه یه کی که په سنی نادرئ، به لامدا رابرد. من له مه داری مریخ و زۆه رده دا گه رام و دواتر شارینگه ی ناسمانه کانم به نه سپی مۆجزه ی خۆم بری و دلم له ده نگه ی چرینی هاونا هه نگه ی لزه ی ستیره کانی گه رۆکی رۆژ، هینور بوویه وه و به جیهانی ستیره کانی دا گه رام و شوینه واریکم له خوای خوایان ده ویدانه دی. نه وه ی دیتم له هه موو لایه ک ناوازی ناویته به خوین بوو که سه رو ژیری ناخنی بوو.

دوايه ش گری کتوپر و کۆگای گاز و تۆز و را کردنی سه رسور هینه ری ناسمان و تیکه ولتیکه ی بارانی تیشکگه لی ناسمانی و له ژووور ژوووران گه رمای سووتینه ری رۆژم به بانی کۆلمه وه هه ست پیکرد و ناخر فامکردنم بزکردنی په یکه ری خۆم بوو، چونکه له کوره ی پیروزی رۆژدا توابوومه وه.

ته و او

2009/11/16

ماناکانی په راویز به یارمه تیی فه ره هه نگه ی کوردیی هه میانه بۆرینه ی مامۆستا هه ژار شه ره فه کهنه دیی نووسراون حه سه ن نه یویزاده